

Ἄν εἰδ-θεν ὁ κ-ἔλης γιατρικόν, | ἐγίγανισκεν τὸ κ-ἔλιν του
(ἐπὶ τῶν ὑποσχομένων βοήθειαν εἰς ἄλλους, ἐνῶ αὐτοὶ εἶναι
ἀνίσχυροι. Πβ. τὴν ἀρχ. «ὁ τῶν ἄλλων ἱατρὸς ἔλκεσι βρύων») *Κύπρ.* *Νὰ κάτεχεν ὁ κασσίδης γιατρικόν, θελὰ κάμη τσῆ κε-
φαλῆς του!* (συνών. με τὴν προηγουμ.) *Κρήτ.* *Τὸ γιατρικὸ
εἶναι πικρὸ 'ς τ' ἀχείλι καὶ γλυκὸ 'ς τὴν καρδιά (ὅ,τι ὠφελεῖ
δὲν εἶναι πάντοτε ἐξ ἀρχῆς νοητὸν) Πελοπν. (Πάτρ.)* *Εἶπαν,
λέ, τὴν γάργαν, ποὺ 'ριν ἡ καρκαδιά της γιατρικὸν-γιὰ τὰ
μ-μάτια, κὶ ἱκεννη, τόμους τό 'κουσιν, ἱπῆαι-ριν εἰς τοῦ πέ-
λαους τὴν ἔφιν-ριν (εἶπαν, λέει, 'ς τὴν κουρούνα πῶς ἡ
κουτσουλιά της εἶναι γιατρικὸ γιὰ τὰ μάτια καὶ ἐκεῖνη, μόλις
τὸ ἄκουσε, πήγαινε 'ς τὸ πέλαγος καὶ τὴν ἄφινε' διὰ τοὺς
μοχθηρούς, οἱ ὅποιοι δὲν κάνουν καλωσύνην, ἀκόμη καὶ ὅταν
δὲν τοὺς κοστίζει τίποτε) Λυκ. (Λιβύσσ. Μάκρ.)* *Πικρὰ εἶν'
τὰ γιατρικά, μὰ ἔλα ποὺ χρειάζονται 'Ιόνιοι Νῆς. Μὴν παίρ-
νῃς τὸ γιατρικὸ σου σὲ πολλὰ ποτήρια (μὴ μεταφέρεις τὴν
πικρίαν σου σὲ ἄλλους) Πελοπν. (Πάτρ.)*

*Ἄς τό 'χουμι τοῦ γιατρικὸ κὶ ἀγύριφτου νὰ γέν'
(εἶναι ἀνάγκη νὰ προνοοῦμεν δι' ἀντιμετώπισιν παντὸς δυσα-
ρέστου) Στερελλ. (Αἰτωλ.) || Ἄσμ.*

*Τὸ στῆθος μου τὸ πλήγωσες, μὰ γιατρικὸ δὲ βάνω,
ἐτσὰ δὰ βασανίζωμαι ἴσαμε ν' ἀποθάνω
(δὰ = θὰ) Κρήτ.*

*Τὸν παραστέκουν οἱ γιατροὶ μὲ γιατρικά 'ς τὰ χέρια
Πελοπν. (Γαργαλ.)*

*'Αἰλλοὶ ἐμέν, τὸ κάρδοπο μ' ὅσον ντὸ πάει φουσκῶνει,
τρανὸν γερόπον ἔφερεν καὶ δάτρικα 'κὶ σ'κῶνει
Πόντ. (Ἰμερ.)*

*'Ο τάφος καὶ ἡ μαύρη γῆ ἦτο d-dὸ γιατρικὸ σ-σου
(μοιρολ.) Σύμ.*

*Κὶ ὅσο νὰ πᾶν καὶ νὰ 'ρθῶ, τὰ γιατρικά νὰ φέρω,
ν-ἀκῶ καμπάνες νὰ βαροῦν, 'ς τὸ σπῆτι μου νὰ κλαῖνε
Πελοπν. (Γορτυν.)*

*Σὰ μοῦ ραῖσης τὴ γαρδιά καὶ σὰ μοῦ τὴ μαράνης,
ποὺ θὰ τὰ βρῆς τὰ γιατρικά ὕστερα νὰ τὴ γιάνης;
Κρήτ. Συνών. ρε μὲντιο, φάρμακο.*

*β) Μεταφ., μέσον παρηγορίας, τρόπος ἀπαλλαγῆς ἀπὸ
κάποιο κακὸν κοιν.: Ἄσμ.*

*Γιὰ πέ μου, γιέ μου, ποὺ πονεῖς, νὰ 'βρω τὸ γιατρικὸ σου
Νίσυρ.*

*Εἶν' ἀξικόλλ'τους ἀπονδῶ, | ἰγὼ θὰ τ' βροῦ τοῦ γιατρικὸ
(ἐνν. τὸν τρόπον, τὸ μέσον διὰ νὰ τὸν ἀποδιώξω) Εὐβ. (Στρό-
πον.)*

γιατρικουλάκι τό, Κρήτ. ("Ἁγίος Γεώργ. κ.ά.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐς. γι α τ ρ ι κ ο ὕ λ ι.

*Θωπευτ., ἀποτελεσματικὸν φάρμακον ἐνθ' ἀν.: Ἀνακα-
λύφανε, λέει, ἓνα γιατρικουλάκι, ἀπὸ θὰ ξαναγίνονται νέοι
οὔλοι οἱ γι-ἀθρῶποι. Κρήτ. Ἐκακοσύνεψ' ἡ πληγὴ καὶ πρέ-
πει νὰ τσῆ βάλωμε πρᾶμα γιατρικουλάκι (ἐκακοσύνεψε =
ἐχειροτέρευσε, πρᾶμα = κάποιον) Ἁγίος Γεώργ.*

γιατρικούλεμα τό, Κρήτ. ('Ἡράκλ. Μεραμβ. Νεάπ. Πεδιάδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. γι α τ ρ ι κ ο υ λ ε ὡ.

*Πρακτικὸς τρόπος θεραπείας, ἱατροσόφιον: Ἡβγαλεν ἓνα
γακὸ μιμὶ 'ς τὸ λαιμό, μὰ με τὰ γιατρικουλέματα ἐπογιά-
γειρε (= ὑπέστη ὕφεισιν) Μεραμβ. Κάμε του κάθοσα γιατρι-
κουλέματα, νὰ τοῦ περάσῃ, κὶ ἄσ' τσι γιατροὺς αὐτόθ. Αὐτὰ*

*τὰ γιατρικουλέματα τὰ κατέχετε τοῦ λόγου σας οἱ γυναῖκες
'Ἡράκλ. Νὰ μὴ ρωτήξωμε, μωρέ, κ' ἐκειονὲ τὸ βασταρδάκι
bās καὶ κατέχει πρᾶμα γιατρικούλεμα (πρᾶμα = κάποιον)
Πεδιάδ. Ὅλα τὰ γιατρικουλέματα ποὺ μοῦ 'πανε τοῦ τά
'κανα Νεάπ. Συνών. βλ. εἰς λ. γι α τ ρ ο σ ὄ φ ι 2. Πβ.
γ ι α τ ρ ο ὕ λ ε μ α.*

γιατρικουλεύω Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) γιατρικουλεύγω
Κρήτ. (Μεραμβ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γι α τ ρ ι κ ο ὕ λ ι.

*Θεραπεύω ἀσθενῆ διὰ πρακτικῶν μέσων: Ἐμεῖς τὸν ἐγια-
τρικουλέψαμε ἀμοναχοὶ μας καὶ τοῦ πέρασε. Μεραμβ.*

γιατρικούλι τό, πολλαχ. γιατρικούλ' Εὐβ. ("Ἀκρ. κ.ά.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐς. γι α τ ρ ι κ ὄ.

*Εὐκολον ἢ εὐθηνὸν φάρμακον, συνήθως τῆς πρακτικῆς ἱα-
τρικῆς πολλαχ.: Οὐλου μὴ κάτ' γιατρικούλια πουλιμάει νὰ
δοῦν γιατρέψ' Ἀκρ. β) Θωπευτ., τὸ φάρμακον πολλαχ.: Θὰ
σοῦ δώσω ἓνα γιατρικούλι, ποὺ θὰ σὲ κάμη ξεφτέρει (= ὑγιέ-
στατον) πολλαχ. Θὰ ἠθέλαμε ἓνα γιατρικούλι νὰ τὴν κάνῃ
καλὰ Ν. Ἐστ. 19 (1936), 844.*

γιατρικῶνω ἀμάρτ. γιατρικῶνω Κορσ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γι α τ ρ ι κ ὄ.

*Θεραπεύω, ἱατρεύω: Πᾶσα μέρα με γιατρικῶνει ὁ γιατρός.
'Ο γιατρός με τὰ γιατρικά ἔπανε νὰ δῇ γιατρικῶση (ἔπανε =
προσπαθοῦσε) Πρέπει νὰ δὲ γιατρικῶνῃ, ἔχει τὰ μάτια κόζ-
ζινα.*

γιατριλίκι τό, ἐνιαχ. γιατριλίξ' Μακεδ. ("Ἁγίος Νικόλ.).

*Ἐκ τοῦ οὐς. γι α τ ρ ὄ ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ι λ ῖ κ ι.*

*Ἡ ἐξάσκησης τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐνθ' ἀν.: Καλὰ
γιατριλίκια! (εὐχὴ πρὸς ἱατροὺς) Ἁγίος Νικόλ.*

γιατρίτσι τό, Ἑρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παξ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γι α τ ρ ὄ ς καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ί τ σ ι.

*Γι α τ ρ ᾶ κ ι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἀν.: Δὲ στέλνουνε καὶ κα-
νένα καλὸ γιατρὸ 'ς τὴ Ρούκ'σσα. Ὅλο τὰ γιατρίτσια μᾶς
στέλνουνε (Ρούκ'σσα = ἡ νῆσος Ἑρεικοῦσσα) Ἑρεικ.
Συνών. βλ. εἰς λ. γι α τ ρ ᾶ κ ι.*

γιατρίτσος ὁ, Ἡπ. (Πάργ.) γιατρίτθους Ἡπ. (Ζαγόρ.
Κουκούλ. κ.ά.).

*Γι α τ ρ ᾶ κ ι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἀν.: Μόδουνι κάτ' για-
τρικά ἐκεῖνους οὐ γιατρίτθους Κουκούλ. Ἰκεῖνους οὐ
μ'κρὸς οὐ γιατρίτθους μ' ἔκανι καλὰ αὐτόθ.*

γιατροβότανο τό, Δ. Χατζόπ., Ρουμελιώτ. διηγῆμ.,
Παρνασσ. 14 (1892), 563 Κ. Παλαμ., Τάφ.², 71.

Ἐκ τῶν οὐς. γι α τ ρ ὄ ς καὶ β ὀ τ α ν ο.

*Βότανον, φάρμακον διδόμενον ὑπὸ ἱατροῦ πρὸς θεραπείαν
ἀσθενοῦς ἐνθ' ἀν.: Ποίημ.*

*Τὰ ἱστορικά θὰ σοῦ πῇ τῆς γενιᾶς μας, ποὺ ἡ Μοῖρα τὴν ἔχει
μὲ χωριστὴ σφραγίδα βαθιὰ σφραγιστὴ νὰ δουλεύῃ
σὰ γιατροβότανο, μάρμαρο, μέλι, μαχαίρι, τὸ Λόγο
Κ. Παλαμ. ἐνθ' ἀν.*

γιατροκόμι τό, ἐνιαχ. γιατρονκόμ' Στερελλ. (Αἰτωλ.
Ναυπακτ.)

